

Arrest

nr. 212 218 van 12 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Jaba (district Nari, provincie Kunar) de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtu van origine te zijn. U woonde samen met uw ouders, twee broers en twee zussen. Sinds ongeveer 2,5 à 3 jaar werkte u als kippenverkoper in Nari Bazaar (district Nari, provincie Kunar). U werkte zelfstandig samen met uw broer R. (...). U kocht kippen aan van een leverancier en u verkocht die vervolgens terug. Ongeveer 7 à 8 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan begon u samen te werken met een imam die werkte in de moskee binnen de militaire basis te Zaro Khas. De imam kwam wekelijks langs met bestellingen om kippen te leveren. Ongeveer 3 dagen voor uw vertrek, kreeg u een dreigbrief via de imam van het dorp. Hij gaf de brief aan uw vader. In deze brief werden zowel u als uw broer R. (...) bedreigd omwille van uw handelsactiviteiten met het Afghaanse leger. Toen uw vader die

morgen thuiskwam met de dreigbrief, vroeg hij waar uw broer R. (...) uithing. Hij was 's morgensvroeg echter al vertrokken naar de winkel. Uw vader ging onmiddellijk naar de winkel om te kijken waar uw broer was. De winkel was echter nog gesloten en uw broer was nergens te bespeuren. Twee dagen na het krijgen van die dreigbrief, vertrok u uit Afghanistan. Ongeveer 18 dagen na uw vertrek uit Afghanistan werd uw broer R. (...) vermoord teruggevonden.

U vertrok ongeveer 13 à 15 dagen na het Offerfeest (23-27 september 2015) in 1394 (2015). U reisde via uw dorp naar Jalalabad, Kabul en verliet Afghanistan via Nimroz. U reisde ongeveer 2 maanden. Op 28 november 2015 kwam u aan in België. U diende uw asielaanvraag in op 16 december 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw eigen taskara, de taskara van uw overleden broer, een foto van uw overleden broer, dreigbrief van de Taliban, Belgische tijdelijke verblijfskaart, medische documenten vanuit België en de enveloppes waarmee de documenten verstuurd werden.

B. Motivering

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan te zullen worden gedood door de Taliban. U denkt dat de Taliban u zal doden gezien zij uw jongere broer R. (...) reeds hebben gedood wegens kippenlevering aan het Afghaans nationaal leger in de militaire basis te Zor Khas.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) meent echter dat uw asielaanvraag niet geloofwaardig is.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze ondermijnd wordt door verschillende manifeste inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS (I, II).

Vooreerst legde u over de omstandigheden en het moment waarop uw broer verdween, verschillende verklaringen af. Tijdens uw gehoor bij de DVZ verklaarde u dat uw broer weggelopen was nadat er een dreigbrief was toegekomen vanwege de Taliban. U zou die dreigbrief drie dagen voor uw vertrek uit Afghanistan hebben ontvangen. Een dag na het ontvangen van die dreigbrief, kreeg uw broer schrik waarna hij is gevlucht (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Bij het CGVS verklaarde u dat nadat uw vader 's morgens terugkeerde van de moskee, hij u op de hoogte bracht van de dreigbrief. Uw broer was toen al lang vertrokken om de winkel open te doen (CGVS I, p.27). Op dat moment wist uw broer nog niets over een dreigbrief gezien, hij reeds naar de winkel was vertrokken. Uw vader beval u daarop thuis te blijven en ging vervolgens zelf naar de winkel om uw broer op te halen. Daar merkte uw vader dat de winkel nog niet open was. Uw broer was spoorloos verdwenen. Hiermee geconfronteerd ontkende u formeel eerstgenoemde verklaring te hebben afgelegd. U beweerde het volgende: 'Nee, ik heb dat niet gezegd. Dus ik zei dat mijn broer niet wist van die brief. Hij wist niks en dat hij weg was.' (CGVS I, p.32). Het louter ontkennen van uw eerste verklaring doet geen enkele afbreuk aan voornoemde, duidelijke inconsistentie. Bij de DVZ verklaarde u immers dat uw broer een dag na het ontvangen van de dreigbrief schrik kreeg waarna hij vluchtte (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw broer reeds vertrokken was naar de winkel nog voor hij op de hoogte was gesteld van de dreigbrief (CGVS I, p.32). U legt dus niet enkel inconsistente verklaringen af over de omstandigheden waarin uw broer verdwenen is maar ook over het tijdstip waarop uw broer verdween.

In uw verklaringen bij de DVZ beweerde u dat u een contract had met een basis van het Afghaanse leger (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Echter in uw gehoor bij het CGVS verklaarde u opeens dat u zelf niet over een contract beschikte (CGVS I, p.15,29). Hiermee geconfronteerd beweerde u het volgende: 'De mullah had een contract. Ik had er geen. Ik zei dat de mullah een contract had en ik leverde dan kippen aan mullah.' (CGVS I, p.29). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen omdat u tijdens DVZ wel degelijk sprak van een contract met de militaire basis. Tijdens uw gehoor bij het CGVS had u evenwel nooit een contract gezien.

Tenslotte werd een inconsistentie vastgesteld in uw verklaringen over de inhoud van de dreigbrief. In uw verklaringen bij het CGVS beweerde u dat u kippen moest leveren aan de imam die deze vervolgens doorverkocht aan de militaire basis te Zoro Khas (CGVS I, p.15,16,27). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat Zoro Khas een buurdorp van uw eigen dorp Jaba is (CGVS I, p.6). Echter uit de vertaling van de dreigbrief bleek dat het ging om een andere militaire basis, nl. deze in Pashangar (CGVS I, p.28). Hiermee geconfronteerd beweerde u opeens dat de mullah aan wie u de kippen leverde, ook een contract had in Pashangar en andere basissen. Toen u gewezen werd op het feit dat er in de dreigbrief duidelijk stond dat u leverde aan de Pashangar basis en dus niet aan Zoro Khas reageerde u als volgt: 'Dus dat is wat zij zeggen. Ik werd beschuldigd van spionage en zo maar ik zei dat ik dat niet deed want dat is wat zij claimen.' (CGVS I, p.28). Deze uitleg houdt echter geen steek gezien u tijdens het gehoor bij het CGVS meermaals verklaarde dat het wel degelijk om de Zoro Khas basis ging.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft, dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan, bepaalde delen van Herat, Jawzjan, Parwan, Kapisa, Takhar en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2; CGVS II, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Het beeld dat u ophangt van uw eigen profiel strookt echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Nari in de provincie Kunar, dat u en uw familieleden het district quasi nooit verlieten en dat jullie geen banden hadden met personen buiten jullie eigen district. Zo beweerde u dat uw vader in het verleden een lokale handel had in verkoop en aankoop van dieren (CGVS I, p.9; CGVS II, p.3). Uw vader zou slechts enkele keren naar het provinciecentrum van Kunar zijn gereisd voor boodschappen (CGVS II, p.3). Voor het overige verliet uw vader zijn district Nari nooit. Momenteel zou uw vader zich enkel bezig houden met het bewerken van een stukje landbouwgrond (CGVS II, p.3). Zelf verklaarde u sinds enkele jaren een kippenwinkel uit te baten. Hiervoor verliet u nooit uw eigen district (CGVS I, p.13-14,19). Toen u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS werd gevraagd of u ooit naar Jalalabad bent geweest, weerlegde u dit. Bovendien gaf u aan niemand te kennen uit de regio Jalalabad (CGVS II, p.4). Over uw broer R.S. (...), verklaarde u tijdens uw gehoren bij de DVZ en het CGVS dat hij aanvankelijk vermist was (Vragenlijst CGVS, nr.3.5) en later vermoord werd door de Taliban (CGVS I, p.4,33).

Het beeld dat u van uzelf en uw familieleden ophing, staat echter in schril contrast met informatie die het CGVS terugvond op uw eigen Facebookprofiel en op profielen die met aan zekerheid grenzende

waarschijnlijkheid aan uw familieleden kunnen worden toegeschreven. Tijdens het gehoor bij het CGVS legde u twee verschillende enveloppes voor waarmee uw documenten werden verstuurd. Op één van de enveloppes stond aangegeven dat deze werd verstuurd vanuit Jalalabad. Bovendien bleek het telefoonnummer dat hierop was neergeschreven, gelinkt aan een Facebookprofiel van ene S.L.G. (...) (zie screenshots Facebook). In totaal werden drie verschillende Facebookprofielen gevonden, die aan dezelfde S.L.G. (...) worden gelinkt. Zowel tijdens uw gehoor bij de DVZ als uw gehoren bij het CGVS, bevestigde u dat uw vader S.L.G. (...) heet (Verklaring DVZ nr.13; CGVS I, p.9, CGVS II, p.6). Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u het volgende: 'Ja, mijn papa heeft alleen verteld dat hij documenten heeft verstuurd en sowieso aan chauffeur gegeven om met zijn gegevens die documenten te versturen.'(CGVS II, p.6). Toen u vervolgens een foto werd getoond van S.L.G. (...), de persoon die gelinkt werd aan de enveloppe waarmee uw documenten waren verstuurd, verklaarde u die persoon niet te kennen (CGVS II, p.6). Toen nogmaals werd herhaald dat er bijzonder sterke aanwijzingen waren dat deze persoon niemand anders dan uw eigen vader kon zijn, reageerde u dat uw vader geen Facebook had. Vervolgens opperde u dat de mogelijkheid bestond dat deze persoon met de naam S.L.G. (...) de chauffeur was aan wie uw vader de post had meegegeven, en dus niet uw vader (CGVS II, p.6). Echter op één van de Facebookprofielen die met S.L.G. (...) worden gelinkt, staat vermeld dat deze werkzaam is in 'poultry services' te Nangarhar. Bovendien zou deze persoon volgens beschikbare informatie op Facebook ook wonen in het Kama district te Jalalabad (zie screenshots Facebook). Gezien u eerder heeft aangehaald tijdens beide gehoren dat uw vader oorspronkelijk werkzaam was in de aankoop en verkoop van dieren en dat u zelf ook in de handel in gevogelte actief was, is deze informatie op Facebook over zijn werk nogmaals bevestigend dat het wel degelijk om uw vader gaat. Deze informatie doet ernstige vragen rijzen over uw bewering dat u buiten uw regio van herkomst geen enkel netwerk zou hebben.

Daarenboven werd ook een Facebookprofiel teruggevonden op naam van R.S. (...) (zie screenshots Facebook), de naam van uw broer die volgens uw verklaringen door de Taliban zou zijn vermoord. Hij heeft eveneens een gemeenschappelijke connectie met L.G.S. (...), wat nóg een bijkomende indicatie is dat het hier om Facebookprofielen van uw eigen familieleden gaat. Zo is gebleken dat R.S. (...) meermaals foto's liket van L.G.S. (...). Ook werd een foto van R.S. (...) gevonden op het Facebookprofiel van L.G.S. (...). In de vriendenlijst van R.S. (...) werd daarnaast een groot aantal contacten teruggevonden afkomstig uit Jalalabad en Kabul. Verder is gebleken dat u zelf regelmatig comments en likes achterlaat op het profiel van R.S. (...). Toen u tijdens het gehoor bij het CGVS werd gevraagd of u deze persoon kent, verklaarde u dat hij slechts een Facebookvriend was. U zou hem niet persoonlijk kennen (CGVS II, p.6). Echter naast het feit dat R. (...) niet alleen dezelfde naam draagt als uw eigen zogenaamd overleden broer, het feit dat deze persoon een gemeenschappelijke connectie R.S. (...) en het feit dat de fysieke gelijkenis tussen u en deze persoon treffend is, doet het CGVS besluiten dat deze persoon wel degelijk uw jongere broer is.

Tenslotte kunnen er op zich al vragen worden gesteld over het feit dat een laaggeschoolde jongen, die een vrij geïsoleerd leven leidde in een afgelegen bergdistrict in Afghanistan zo actief is op sociale media (u bent vrij actief op Facebook, getuige de verschillende 'posts', 'likes' en andere activiteiten), gezien dit toch bepaalde vaardigheden (zoals geletterdheid) vereist die men niet meteen verwacht bij een nauwelijks geschoolde persoon, zoals u zelf beweerde te zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts school liep tot de vierde graad lager onderwijs (CGVS I, p.12). Toen u gevraagd werd of u kan lezen en schrijven, verklaarde u slechts een beetje te kunnen schrijven (CGVS I, p.13) Toch is het opvallend dat u verschillende nieuws- en mediawebsites leuk vindt, waaronder heel wat Engelstalige media/platformen. Voorts blijkt uit uw Facebookprofiel dat u onder meer 'Pakistan Poultry Updates' en 'Jalalabad Kama District- Urban farm' leuk vindt (zie screenshots Facebook). De vaststelling dat u een website met informatie over de handel in gevogelte in Pakistan 'liket' en dat u in België ook post ontving uit Peshawar, Pakistan, doet, in combinatie met de informatie over de beroepsactiviteiten van uw vader in Nangarhar, vermoeden dat u en uw familieleden ook (handels)relaties hebben met Pakistan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen doet vermoeden dat u niet de nauwelijks geschoolde, lokale kippenboer uit Nari district in de provincie Kunar bent, waarvoor u zich uitgaf. Op basis van deze vaststellingen bestaan immers sterke vermoedens dat uw levensomstandigheden in Afghanistan, alsook het netwerk waarover u beschikte, toch enigszins anders waren dan wat u liet uitschijnen tijdens beide gehoren bij het CGVS.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel en uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw werkelijke verblijfplaatsen in Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een

terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De taskara en de taskara van uw broer die u neerlegde, kan bovenstaande vaststellingen betreffende uw werkelijke profiel én uw verblijfplaatsen in Afghanistan niet wijzigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat officiële documenten zoals uw taskara, in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van uw taskara voor uw recente herkomst is dan ook uiterst gering.

Ook de dreigbrief die u neerlegde, kan gelet op bovenstaande vaststelling niet volstaan. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat dergelijke 'nachtbrieven' in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of zelf vervaardigd worden. De bewijswaarde van dergelijke documenten is dan ook uiterst gering en zij kunnen slechts volstaan om een coherent en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten, hetgeen in casu niet het geval bleek. Voorts dient te worden vastgesteld dat het hoogst opmerkelijk en weinig logisch is dat de Taliban de Afghaanse jaartelling zou gebruiken aangezien dit tegenstrijdig zou zijn met hun ideologie en acties uit het verleden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier (cf. informatie toegevoegd aan dossier) blijkt immers dat onder het bewind van de Taliban de Afghaanse kalender verboden en vervangen werd door de Islamitische maankalender. De tegenstand van de Taliban voor het gebruik van de Afghaanse kalender bleef niet beperkt tot het louter verbieden van de Afghaanse kalender, ook het vieren van het Afghaanse Nieuwjaar werd verboden. De Taliban trad hierbij hardhandig op tegen mensen die toch het traditionele 'Nawroz' wensten te vieren. Gelet op de hierboven geschetste context van haat en geweld van de Taliban ten opzichte van de Afghaanse kalender in het verleden, is het weinig aannemelijk dat ze deze zelf zouden gebruiken wanneer ze een dreigbrief schrijven.

De foto waarop het lijk van uw broer te zien zou zijn, kan omwille van de hier boven aangehaalde redenen, evenmin gezien worden als overtuigende bewijsstukken van uw relaas. Wat betreft de medische documenten die u voordraagt, kan een arts kan wel vaststellingen doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit uw asielrelaas. Er zijn ook geen aanwijzingen in de attesten die een rechtstreeks verband kunnen doen vermoeden tussen uw medische problemen en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Beide enveloppes waarmee de documenten werden verstuurd, zijn afkomstig uit enerzijds Peshawar, Pakistan en anderzijds Jalalabad. U beweerde dat uw vader deze documenten met iemand had meegegeven. Echter na onderzoek is gebleken dat het telefoonnummer van de persoon die uw documenten verstuurde dezelfde naam als uw vader bezit, waardoor bovenstaande vaststellingen nog meer doen vermoeden dat u banden heeft met mensen uit Jalalabad. Uw voorgelegde verblijfskaart uit België is niet van die aard dat zij relevant is voor de beoordeling van uw problemen in Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker gaat vooreerst in op zijn verzoek om asiel. Hij kan slechts herhalen dat de inconsistentie over het verdwijnen van zijn broer een gevolg is van een slecht of verkeerd begrip vanwege de eerste tolk. "Het is begrijpelijk en veel voorkomend dat er inconsistenties zijn tussen de verschillende relazen".

Verzoeker verwijt het CGVS verder dat de verklaringen die wel overeenstemmen niet werden opgesomd. Was dit gedaan, dan zou zijn relaas op een aantal details na consistent blijken.

Ook de verklaringen over het contract, met name de vraag of hij nu een contract had met de mullah dan wel met de militaire basis, berusten op een misverstand, zeker nu dit een juridische nauwgezetheid vraagt die niet van een kippenverkoper uit Afghanistan mag worden verwacht. De Belgische context mag niet op de Afghaanse worden geprojecteerd. Het is bovendien niet zo dat verzoeker, eventueel

door tussenkomst van de mullah, niet leverde aan andere militaire basissen omdat hij verklaarde dat hij leverde aan de basis van Zaro Khas. Het is verzoeker niet duidelijk waar de tegenstrijdigheid zich bevindt.

2.2. Verzoeker gaat vervolgens in op de subsidiaire bescherming. Hij stelt dat er ettelijke S.L.G.'s op Facebook zitten en dat de naam veel voorkomt in de regio. Het CGVS ontkent dit niet. Verzoeker vermoedt dat zijn vader beroep deed op een chauffeur die toevallig ook S.L.G. heet en die ook in de kippenhandel zit. De man die zijn vader zou zijn volgens het CGVS is nog jong, rond de 35, en het is dus twijfelachtig dat deze man verzoekers vader kan zijn. Verzoeker vraagt zich bovendien af welke de relevantie is van de vaststelling dat het zijn vader zou betreffen. Hij kon niet worden betrap op een leugen omtrent zijn herkomst en komt uit de streek, wat door het CGVS niet wordt betwist.

Verzoeker stelt dat er naast zijn broer R.S. nog een andere R.S. bestaat. Deze behoort tot zijn stam en als zodanig kennen ze elkaar, ook op Facebook. Er is, in tegenstelling met wat het CGVS beweert, echter geen fysieke gelijkenis. De bewering dat het zijn broer zou zijn is dus louter gebaseerd op een aantal 'likes' van Facebook vrienden. Op verzoekers Facebookprofiel staan foto's van zijn overleden broer en een hommage. Dit laat het CGVS onvermeld. Verzoeker vraagt zich andermaal af welke de relevantie zou zijn indien het zijn broer zou betreffen. Dit brengt namelijk evenmin aan het wankelen dat hij afkomstig is van Kunar. Integendeel zelfs, beiden komen uit dezelfde regio. Zelfs als verzoeker zou liegen over zijn connectie met beide personen, doet dit geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn herkomst.

Verzoeker spendeert als jonge man met weinig om handen veel tijd op Facebook en sociale media. Dit is normaal gedrag voor een man van zijn leeftijd met weinig om handen.

Verzoeker verwijt het CGVS dat de veiligheidssituatie in zijn regio niet werd nagegaan ondanks dat zijn herkomst van deze regio niet wordt betwist. Verzoeker citeert omtrent deze situatie een aantal passages uit een EASO-rapport van december 2017. Hij stelt inzake zijn herkomst aan de medewerkingsplicht te hebben voldaan. Het CGVS weigert de situatie echter te bekijken omdat verzoeker leugenachtige verklaringen worden verweten. Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing daarom minstens moet worden vernietigd en dat de zaak moet worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de zaak terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen die hij er ondervond met de taliban naar aanleiding van de in het kader van zijn beroepsuitoefening gedane handel met het Afghaanse leger.

Verzoeker legde echter vooreerst inconsistente verklaringen af over het contract dat aan de problemen ten grondslag zou hebben gelegen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"In uw verklaringen bij de DVZ beweerde u dat u een contract had met een basis van het Afghaanse leger (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Echter in uw gehoor bij het CGVS verklaarde u opeens dat u zelf niet over een contract beschikte (CGVS I, p.15,29). Hiermee geconfronteerd beweerde u het volgende: 'De mullah had een contract. Ik had er geen. Ik zei dat de mullah een contract had en ik leverde dan kippen aan mullah.' (CGVS I, p.29). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen omdat u tijdens DVZ wel degelijk sprak van een contract met de militaire basis. Tijdens uw gehoor bij het CGVS had u evenwel nooit een contract gezien."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Het was geenszins onredelijk om van verzoeker, ook als niet jurist, te verwachten dat hij coherente en eensluidende verklaringen af te leggen over het contract dat centraal staat in zijn relaas en dat de aanleiding zou hebben gevormd voor zijn problemen met de taliban.

Verzoeker legde over het contract in kwestie overigens nog ander ongeloofwaardige verklaringen af. Zo beweerde hij dat hij niet zou hebben beseft dat een contract waarbij er beslist werd handel te voeren met en te leveren aan een Afghaanse legerbasis tot problemen zou kunnen leiden (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Dit is gelet op zijn verklaring dat de taliban in zijn regio in de meerderheid

waren en gelet op de Afghaanse context waarin de Taliban het leger bekampen in het geheel niet aannemelijk (administratief dossier, map 'landeninformatie').

Verzoeker legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin zijn broer zou zijn verdwenen. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

“Vooreerst legde u over de omstandigheden en het moment waarop uw broer verdween, verschillende verklaringen af. Tijdens uw gehoor bij de DVZ verklaarde u dat uw broer weggelopen was nadat er een dreigbrief was toegekomen vanwege de Taliban. U zou die dreigbrief drie dagen voor uw vertrek uit Afghanistan hebben ontvangen. Een dag na het ontvangen van die dreigbrief, kreeg uw broer schrik waarna hij is gevlucht (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Bij het CGVS verklaarde u dat nadat uw vader 's morgens terugkeerde van de moskee, hij u op de hoogte bracht van de dreigbrief. Uw broer was toen al lang vertrokken om de winkel open te doen (CGVS I, p.27). Op dat moment wist uw broer nog niets over een dreigbrief gezien, hij reeds naar de winkel was vertrokken. Uw vader beval u daarop thuis te blijven en ging vervolgens zelf naar de winkel om uw broer op te halen. Daar merkte uw vader dat de winkel nog niet open was. Uw broer was spoorloos verdwenen. Hiermee geconfronteerd ontkende u formeel eerstgenoemde verklaring te hebben afgelegd. U beweerde het volgende: ‘Nee, ik heb dat niet gezegd. Dus ik zei dat mijn broer niet wist van die brief. Hij wist niks en dat hij weg was.’ (CGVS I, p.32). Het louter ontkennen van uw eerste verklaring doet geen enkele afbreuk aan voornoemde, duidelijke inconsistentie. Bij de DVZ verklaarde u immers dat uw broer een dag na het ontvangen van de dreigbrief schrik kreeg waarna hij vluchtte (Vragenlijst CGVS, nr.3.5). Terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw broer reeds vertrokken was naar de winkel nog voor hij op de hoogte was gesteld van de dreigbrief (CGVS I, p.32). U legt dus niet enkel inconsistente verklaringen af over de omstandigheden waarin uw broer verdwenen is maar ook over het tijdstip waarop uw broer verdween.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan voormelde motieven. Met de boude bewering dat hetgeen neergeschreven staat in de vragenlijst het gevolg zou zijn van een slecht begrip door de tolk, doet hij aan de vastgestelde tegenstrijdigheden immers geen afbreuk. Verzoeker gaf aan de tolk die hem bij de DVZ bijstond goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Dit deed hij nergens. Integendeel ondertekende hij de vragenlijst en de verklaring van de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Pashtou. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen gegevens juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bovendien verklaarde verzoeker bij het CGVS dat tijdens zijn gehoor bij de DVZ alles goed was verlopen, dat hij er alle redenen voor zijn vertrek kon geven, dat zijn verklaringen aldaar aan het einde aan hem werden voorgelezen en dat alles er correct en volledig werd genoteerd (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.3).

Verzoeker legde over de moord die vervolgens op zijn broer zou zijn gepleegd bovendien eveneens ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel zijn broer reeds zou zijn vermoord kort na zijn vertrek, verklaarde hij bijna een half jaar na diens beweerde dood in de vragenlijst vooreerst slechts dat zijn broer 'vermist' zou zijn (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Dat zijn familie hem hiervan niet eerder op de hoogte zou hebben gebracht omdat hij onderweg was (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.4), kan daarbij niet worden aangenomen nu verzoeker reeds begin december 2015 in België aankwam. Dat zijn familie ten aanzien van hem gedurende een half jaar zou hebben verzwegen dat zijn broer werd gedood, en dit ondanks dat zulks een cruciaal gegeven kon uitmaken voor het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming, is niet geloofwaardig. Verzoeker legde daarenboven ook over het precieze moment waarop zijn broer zou zijn gedood tegenstrijdige verklaringen af. Initieel verklaarde hij bij het CGVS dat zijn broer zou zijn gedood 18 dagen na zijn vertrek (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.4). Later verklaarde hij echter dat zijn broer zou zijn gedood ongeveer tien dagen na zijn vertrek (*ibid.*, p.27). Nadien stelde hij dat zijn broer zou zijn gedood tien tot twaalf dagen na zijn vertrek (*ibid.*, p.33). Het was geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij dergelijke essentiële gebeurtenis met de nodige precisie en op consistente wijze zou kunnen situeren in de tijd.

Tot slot wordt omtrent verzoekers voorgehouden relaas en vrees in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tenslotte werd een inconsistentie vastgesteld in uw verklaringen over de inhoud van de dreigbrief. In uw verklaringen bij het CGVS beweerde u dat u kippen moest leveren aan de imam die deze vervolgens doorverkocht aan de militaire basis te Zaro Khas (CGVS I, p.15,16,27). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat Zaro Khas een buurdorp van uw eigen dorp Jaba is (CGVS I, p.6). Echter uit de vertaling van de dreigbrief bleek dat het ging om een andere militaire basis, nl. deze in Pashangar

(CGVS I, p.28). Hiermee geconfronteerd beweerde u opeens dat de mullah aan wie u de kippen leverde, ook een contract had in Pashangar en andere basissen. Toen u gewezen werd op het feit dat er in de dreigbrief duidelijk stond dat u leverde aan de Pashangar basis en dus niet aan Zaro Khas reageerde u als volgt: 'Dus dat is wat zij zeggen. Ik werd beschuldigd van spionage en zo maar ik zei dat ik dat niet deed want dat is wat zij claimen.'(CGVS I, p.28). Deze uitleg houdt echter geen steek gezien u tijdens het gehoor bij het CGVS meermaals verklaarde dat het wel degelijk om de Zaro Khas basis ging."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich ertoe te herhalen dat het niet uitgesloten was dat hij mogelijks en zonder dat hij dit wist ook leverde aan andere basissen, waaronder de voornoemde basis in Pashangar. Met zijn herhaling van deze verklaring, doet hij aan de voormelde, omtrent deze verklaring gedane vaststellingen geen afbreuk. Dit geldt des te meer nu verwacht kon worden dat verzoeker, zo de taliban hem werkelijk viseerden en bedreigden omwille van zijn leveringen (of deze door de mullah) aan de basis van Pashangar, verzoeker dit spontaan zou hebben aangegeven en deze basis eerder minstens zou hebben vermeld.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers concrete asielmotieven en vrees ten aanzien van de taliban.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en komt hij evenmin in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.2. Omtrent de eventuele toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gewezen op de op verzoeker rustende medewerkingsplicht. De motieven dienaangaande worden door verzoeker niet betwist en luiden als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft, dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan, bepaalde delen van Herat, Jawzjan, Parwan, Kapisa, Takhar en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook

worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.”

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet heeft voldaan aan de voormelde, op hem rustende medewerkingsplicht en dat hij moedwillig weigert duidelijkheid te verschaffen over en bijgevolg niet toelaat een klaar beeld te krijgen van zijn werkelijke persoonlijke en familiale profiel en omstandigheden, netwerk en financiële mogelijkheden.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2; CGVS II, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Het beeld dat u ophangt van uw eigen profiel strookt echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Nari in de provincie Kunar, dat u en uw familieleden het district quasi nooit verlieten en dat jullie geen banden hadden met personen buiten jullie eigen district. Zo beweerde u dat uw vader in het verleden een lokale handel had in verkoop en aankoop van dieren (CGVS I, p.9; CGVS II, p.3). Uw vader zou slechts enkele keren naar het provinciecentrum van Kunar zijn gereisd voor boodschappen (CGVS II, p.3). Voor het overige verliet uw vader zijn district Nari nooit. Momenteel zou uw vader zich enkel bezig houden met het bewerken van een stukje landbouwgrond (CGVS II, p.3). Zelf verklaarde u sinds enkele jaren een kippenwinkel uit te baten. Hiervoor verliet u nooit uw eigen district (CGVS I, p.13-14,19). Toen u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS werd gevraagd of u ooit naar Jalalabad bent geweest, weerlegde u dit. Bovendien gaf u aan niemand te kennen uit de regio Jalalabad (CGVS II, p.4). Over uw broer R.S. (...), verklaarde u tijdens uw gehoren bij de DVZ en het CGVS dat hij aanvankelijk vermist was (Vragenlijst CGVS, nr.3.5) en later vermoord werd door de Taliban (CGVS I, p.4,33).

Het beeld dat u van uzelf en uw familieleden ophing, staat echter in schril contrast met informatie die het CGVS terugvond op uw eigen Facebookprofiel en op profielen die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan uw familieleden kunnen worden toegeschreven. Tijdens het gehoor bij het CGVS legde u twee verschillende enveloppes voor waarmee uw documenten werden verstuurd. Op één van de enveloppes stond aangegeven dat deze werd verstuurd vanuit Jalalabad. Bovendien bleek het telefoonnummer dat hierop was neergeschreven, gelinkt aan een Facebookprofiel van ene S.L.G. (...) (zie screenshots Facebook). In totaal werden drie verschillende Facebookprofielen gevonden, die aan dezelfde S.L.G. (...) worden gelinkt. Zowel tijdens uw gehoor bij de DVZ als uw gehoren bij het CGVS, bevestigde u dat uw vader S.L.G. (...) heet (Verklaring DVZ nr.13; CGVS I, p.9, CGVS II, p.6). Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u het volgende: ‘Ja, mijn papa heeft alleen verteld dat hij documenten heeft verstuurd en sowieso aan chauffeur gegeven om met zijn gegevens die documenten te versturen.’ (CGVS II, p.6). Toen u vervolgens een foto werd getoond van S.L.G. (...), de persoon die gelinkt werd aan de enveloppe waarmee uw documenten waren verstuurd, verklaarde u die persoon niet te kennen (CGVS II, p.6). Toen nogmaals werd herhaald dat er bijzonder sterke aanwijzingen waren dat deze persoon niemand anders dan uw eigen vader kon zijn, reageerde u dat uw vader geen Facebook had. Vervolgens opperde u dat de mogelijkheid bestond dat deze persoon met de naam S.L.G. (...) de chauffeur was aan wie uw vader de post had meegegeven, en dus niet uw vader (CGVS II, p.6). Echter op één van de Facebookprofielen die met S.L.G. (...) worden gelinkt, staat vermeld dat deze werkzaam is in ‘poultry services’ te Nangarhar. Bovendien zou deze persoon volgens beschikbare informatie op Facebook ook wonen in het Kama district te Jalalabad (zie screenshots Facebook). Gezien u eerder heeft aangehaald tijdens beide gehoren dat uw vader oorspronkelijk werkzaam was in de aankoop en verkoop van dieren en dat u zelf ook in de handel in gevogelte actief was, is deze informatie op Facebook over zijn werk nogmaals bevestigend dat het wel degelijk om uw vader gaat. Deze informatie doet ernstige vragen rijzen over uw bewering dat u buiten uw regio van herkomst geen enkel netwerk zou hebben.

Daarenboven werd ook een Facebookprofiel teruggevonden op naam van R.S. (...) (zie screenshots Facebook), de naam van uw broer die volgens uw verklaringen door de Taliban zou zijn vermoord. Hij heeft eveneens een gemeenschappelijke connectie met L.G.S. (...), wat nóg een bijkomende indicatie is dat het hier om Facebookprofielen van uw eigen familieleden gaat. Zo is gebleken dat R.S. (...) meermaals foto’s liket van L.G.S. (...). Ook werd een foto van R.S. (...)

gevonden op het Facebookprofiel van L.G.S. (...). In de vriendenlijst van R.S. (...) werd daarnaast een groot aantal contacten teruggevonden afkomstig uit Jalalabad en Kabul. Verder is gebleken dat u zelf regelmatig comments en likes achterlaat op het profiel van R.S. (...). Toen u tijdens het gehoor bij het CGVS werd gevraagd of u deze persoon kent, verklaarde u dat hij slechts een Facebookvriend was. U zou hem niet persoonlijk kennen (CGVS II, p.6). Echter naast het feit dat R. (...) niet alleen dezelfde naam draagt als uw eigen zogenaamd overleden broer, het feit dat deze persoon een gemeenschappelijke connectie heeft met L.G.S. (...) en het feit dat de fysieke gelijkenis tussen u en deze persoon treffend is, doet het CGVS besluiten dat deze persoon wel degelijk uw jongere broer is.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met zijn loutere bewering omtrent de naam S.L.G., met zijn herhaling van het vermoeden dat de S.L.G. in kwestie de chauffeur zou zijn geweest waarop zijn vader beroep deed en met de blote bewering dat deze persoon mogelijks ook in de kippenhandel zit, doet verzoeker geheel geen afbreuk aan de voormelde motieven. Op basis van het geheel van de vaststellingen dat de naam van de persoon in kwestie volledig overeenstemt met deze van zijn vader, dat het Facebookprofiel van voormeld persoon gelinkt was aan het nummer op de envelop van de door zijn vader verzonden stukken, dat verzoeker geen overtuigende verklaringen aflegde over zijn (gebrek aan) band met deze persoon en dat het beroep van deze persoon in tegenstelling met wat verzoeker eerder voorhield bleek overeen te stemmen met het beroep van zijn vader, dient te worden besloten dat de betreffende persoon, hoewel verzoeker dit tracht te verdoezelen, verzoekers vader is. Dat dit zou worden ontkracht doordat de persoon in kwestie ongeveer 35 jaar zou zijn, mist gelet op de foto's op diens Facebookprofiel bovendien kennelijk feitelijke grondslag. Blijkens deze foto's is deze persoon veel ouder.

Inzake verzoekers link met R.S., kan vooreerst worden opgemerkt dat de fysieke gelijkenis, dit in tegenstelling met wat verzoeker beweert, weldegelijk treffend is, zodat aangenomen kan worden dat deze persoon, wiens naam volledig overeenstemt met deze van verzoekers beweerdelijk vermoorde broer, verzoekers broer is en nog in leven is. Dit geldt nog des te meer gelet op de gemeenschappelijke connectie met en de foto op het Facebookprofiel van L.S.G., verzoekers vader, en op het gegeven dat verzoeker meermaals foto's van R.S. heeft geliket en becommentarieerd.

De Raad acht het dan ook niet ernstig en zelfs tekenend voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat verzoeker bij het CGVS aan het einde van het tweede gehoor beweerde dat hij misschien wel een half miljoen mensen als vriend had op Facebook en dat hij daarbij om het even wie op zijn Facebook, hoewel dit niet klopte en gewoon uit “beleefdheid”, zou omschrijven als “broer, oom, vriend” (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.9).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Tenslotte kunnen er op zich al vragen worden gesteld over het feit dat een laaggeschoolde jongen, die een vrij geïsoleerd leven leidde in een afgelegen bergdistrict in Afghanistan zo actief is op sociale media (u bent vrij actief op Facebook, getuige de verschillende ‘posts’, ‘likes’ en andere activiteiten), gezien dit toch bepaalde vaardigheden (zoals geletterdheid) vereist die men niet meteen verwacht bij een nauwelijks geschoolde persoon, zoals u zelf beweerde te zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts school liep tot de vierde graad lager onderwijs (CGVS I, p.12). Toen u gevraagd werd of u kan lezen en schrijven, verklaarde u slechts een beetje te kunnen schrijven (CGVS I, p.13) Toch is het opvallend dat u verschillende nieuws- en mediawebsites leuk vindt, waaronder heel wat Engelstalige media/platformen. Voorts blijkt uit uw Facebookprofiel dat u onder meer ‘Pakistan Poultry Updates’ en ‘Jalalabad Kama District- Urban farm’ leuk vindt (zie screenshots Facebook). De vaststelling dat u een website met informatie over de handel in gevogelte in Pakistan ‘likt’ en dat u in België ook post ontving uit Peshawar, Pakistan, doet, in combinatie met de informatie over de beroepsactiviteiten van uw vader in Nangarhar, vermoeden dat u en uw familieleden ook (handels)relaties hebben met Pakistan.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij beperkt zich er immers toe deze eenvoudigweg tegen te spreken. Zijn activiteiten op Facebook vallen echter weldegelijk bezwaarlijk te rijmen met deze van een nauwelijks geschoolde, amper geletterde en louter lokaal ingebedde kippenboer uit Afghanistan.

Overigens blijkt uit de stukken van het dossier dat ook verzoeker, net als zijn vader en zijn broer, heel veel vrienden bleek te hebben in Kabul en Jalalabad. Dat hij hen allemaal zou hebben toegevoegd gewoon omdat zij dezelfde naam hadden of zelfs maar gemeenschappelijk hadden Afghaan te zijn, is totaal niet geloofwaardig (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.8).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel als nauwelijks geschoolde, louter lokale kippenboer uit het district Nari

in de provincie Kunar, die van eenvoudige komaf is, die stamt uit een familie die enkel lokaal verankerd is en die slechts lokale banden heeft.

Verzoeker heeft aldus kennelijk verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht en weigert een reëel en duidelijk zicht te bieden op zijn daadwerkelijke persoonlijke en familiale omstandigheden, netwerk en financiële mogelijkheden. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf de mening toegedaan is dat deze daadwerkelijke elementen in zijn hoofde niet toelaten om te besluiten tot de toekenning van internationale bescherming.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geenszins aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de overige in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande en kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Gezien verzoeker deze redenen weerlegt noch betwist, blijven zij onverminderd gelden en worden zij door de Raad overgenomen. Zij luiden als volgt:

"De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De taskara en de taskara van uw broer die u neerlegde, kan bovenstaande vaststellingen betreffende uw werkelijke profiel én uw verblijfplaatsen in Afghanistan niet wijzigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat officiële documenten zoals uw taskara, in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van uw taskara voor uw recente herkomst is dan ook uiterst gering.

Ook de dreigbrief die u neerlegde, kan gelet op bovenstaande vaststelling niet volstaan. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat dergelijke 'nachtbrieven' in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of zelf vervaardigd worden. De bewijswaarde van dergelijke documenten is dan ook uiterst gering en zij kunnen slechts volstaan om een coherent en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten, hetgeen in casu niet het geval bleek. Voorts dient te worden vastgesteld dat het hoogst opmerkelijk en weinig logisch is dat de Taliban de Afghaanse jaartelling zou gebruiken aangezien dit tegenstrijdig zou zijn met hun ideologie en acties uit het verleden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier (cf. informatie toegevoegd aan dossier) blijkt immers dat onder het bewind van de Taliban de Afghaanse kalender verboden en vervangen werd door de Islamitische maankalender. De tegenstand van de Taliban voor het gebruik van de Afghaanse kalender bleef niet beperkt tot het louter verbieden van de Afghaanse kalender, ook het vieren van het Afghaanse Nieuwjaar werd verboden. De Taliban trad hierbij hardhandig op tegen mensen die toch het traditionele 'Nawroz' wensten te vieren. Gelet op de hierboven geschetste context van haat en geweld van de Taliban ten opzichte van de Afghaanse kalender in het verleden, is het weinig aannemelijk dat ze deze zelf zouden gebruiken wanneer ze een dreigbrief schrijven.

De foto waarop het lijk van uw broer te zien zou zijn, kan omwille van de hier boven aangehaalde redenen, evenmin gezien worden als overtuigende bewijsstukken van uw relaas. Wat betreft de medische documenten die u voordraagt, kan een arts kan wel vaststellingen doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit uw asielrelaas. Er zijn ook geen aanwijzingen in de attesten die een rechtstreeks verband kunnen doen vermoeden tussen uw medische problemen en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Beide enveloppes waarmee de documenten werden verstuurd, zijn afkomstig uit enerzijds Peshawar, Pakistan en anderzijds Jalalabad. U beweerde dat uw vader deze documenten met iemand had meegegeven. Echter na onderzoek is gebleken dat het telefoonnummer van de persoon die uw documenten verstuurde dezelfde naam als uw vader bezit, waardoor bovenstaande vaststellingen nog meer doen vermoeden dat u banden heeft met mensen uit Jalalabad. Uw voorgelegde verblijfskaart uit België is niet van die aard dat zij relevant is voor de beoordeling van uw problemen in Afghanistan."

3.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT